

Sagen ikke færdig — ikke forhøiede de Lønninger, som selve Regjeringen havde foreslaaet, finder jeg særdeles forklarligt; men jeg maa tilstaa, at jeg ikke kan forklare mig, at en Regjering i 1866 kunde udtale sig saaledes og kunde forelægge et saadant Forslag, og det er ikke billigt, at en Regjering i 1871 gif ind paa en saadan Lov. Nu forelægger den ærede Regjering her et Lovforslag, hvor vi finde nogen Forhøielse, men en Forhøielse, som efter min Mening ikke er tilstrækkelig. Dog, det vilde jeg endda havde ladet gaa uomtalt hen — jeg holder i det Hele ikke af at tale om Lønningsforhold — hvis der ikke i Lovforslaget fandtes en Bestemmelse, som gjorde Maalet fuldt for mit Bekommende, og det er Bestemmelsen med Hensyn til Overpræsidenten i Kjøbenhavn. Denne havde efter Loven af 1861 en Løn, som, hvis jeg hukker ret, begyndte med 6,800 Kr. og steg til 8,000 Kr. foruden Embedsbolig med Mere. I 1871 nedsatte man denne Løn — man fandt altsaa, at Livet var bleven billigere, antager jeg, end i 1860 — saaledes, at Begyndelsesgagen blev 6,400 Kr. og den høieste Løn blev 7,600 Kr., saavidt jeg erindrer. I det Lovforslag, der nu er fremkommet fra Regjeringens Side, har man fundet, at Lønnen for Overpræsidenten i Kjøbenhavn er for høj og yderligere foreslaaet Begyndelsesgagen nedsat til 6,000 Kr. Fra 1861 til 1879 er der altsaa den mærkværdige Kæbsgang for denne Embedsmands Bekommende, at Lønnen er gaaet ned med 800 Kr., — det vil sige det foreslaar Regjeringen — og dette sker vel at mærke et Mars Tid efter, at Kjøbenhavns Kommune har fastsat Lønnen for hver af de 4 Borgmestere til 8,000 Kr. at begynde med og 9,000 Kr. efter 5 Mars Forløb. Ganste kort efter dette finder man det passende at foreslaa en Løn af 6,000 Kr. at begynde med for Stadens Overpræsident. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke kan fatte, at Regjeringen kan foreslaa noget Saadant. Yderligere er det Meningen, at der skal tillægges ham Embedsbolig eller 1,200 Kr. i Bederlag derfor. Det er jo dog besynderligt, at man saaledes vil lukke Dinene for de virkelige faktiske Forhold. Naar man vil tillægge en Mand Embedsbolig, og, forsaavidt en saadan ikke kan præsteres i Virkeligheden, Bederlag derfor, maa det dog være Meningen, at Bederlaget nogenlunde skal svare til, hvad Boligen kan faas for; men Ingen, der kender Forholdene i Kjøbenhavn, kan Andet end smile ad den Tanke, at Overpræsidenten i Kjøbenhavn skal kunne faae en Embedsbolig, hvor han vel at mærke skal kunne gøre Honneur for forskellige Personer ved forskellige Leiligheder, for 600 Rd. eller 1,200 Kr. Nei, naar man kommer paa det militære Gebet, har man dog mere Die for, hvorledes Forholdene i Virkeligheden ere, thi naar en General skal have Bederlag for Embedsbolig, saa faar han 1,600 Kr. Men naturlig-

vis, en stakkels Overpræsident er jo en civil Mand, og han behøver ikke at bo saa godt som en General. Derimod maa man naturligvis paastjønne den Liberalitet, som Regjeringen har viist ogsaa overfor Overpræsidenten ved at foreslaa, at han ligesom Amtmændene skal have 400 Kr. mere i Repræsentationspenge. Man har virkelig dristet sig til at foreslaa, at dette Bederlag skal forhøies fra 600 til 1,000 Kr. — Jeg antager, at denne Sag vil gaa til et Lønningsudvalg, og jeg nærer den bestemte Forventning, som maaste er noget alvorligere ment end hos det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at Udvalget vil gjøre sit Bedste for at fremme det Arbejde, som er overdraget det; men jeg vil tillige vente og haabe, at Udvalget vil gjøre det saaledes, at det betragter det som sin Opgave at se i det Hele paa, hvad der maa siges at være stemmende med Statens sande Interesse, og at Udvalget som følge deraf, forsaavidt det finder at burde drage Sagerne frem til Undersøgelse, vil gjøre det saaledes, at det ser dem i de forskjellige Retninger ved blandt Andet ogsaa at foretage den fornødne Sammenstilling, som jo desværre ikke synes at være sket fra Regjeringens Side, og forsaavidt altsaa ogsaa henvende sin Opmærksomhed paa saadanne Sider af Sagen, der ikke ere forelagte Rigsdagen fra Regjeringens Side, og jeg kan ikke tro Andet, end at Udvalget ogsaa vil søle sig opfordret til at forelægge sig selv det Spørgsmaal, om det ikke, naar man vil have Embedsmænd i en Stilling som Amtmændenes, er rigtig og naturligt at aflægge dem saaledes, at Beboerne af Landet kunde være nogenlunde tjente dermed.

Tauber: Jeg nærer den samme Forventning, som det ærede Medlem, der nu satte sig udtalte, nemlig at Udvalget vil gjøre sit Bedste baade for at fremme disse Sager og for at fremme dem paa en saadan Maade, som stemmer med Statens Løv; men Opfattelserne af, hvad der stemmer med Statens Løv, og hvad Statens Løv kræver, kunne jo dog være temmelig forskellige. Dette har, hvis jeg tør røbe en Hemmelighed fra Udvalget, allerede viist sig indenfor Udvalget, og jeg tror, at det ogsaa vil vise sig ved de endelige Resultater, der fremkomme saavel fra Udvalgets Side som vistnok ogsaa her i Salen. Hvorvidt nu Overpræsidentens Lønning skal være saaledes eller saaledes, er at Spørgsmaal, jeg ikke her skal gaa ind paa, og jeg tror heller ikke, at det vil være til videre Nytte at fordybe sig i disse Enkeltheder her. I Almindelighed skal jeg blot bemærke, at med Hensyn til den Repræsentation, og i det Hele den Optræden udad, som det ærede Medlem synes at lægge saa stor Vægt paa, har jeg en temmelig forskellig Opfattelse fra hans. Jeg betragter det som Embedsmændenes Opgave at udføre deres Embedsforretning, og enten slet ikke eller i alt Fald